

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210830
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1118210830.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci žalobkýň: 1/I. K., I.. XX.X.XXXX, X/I. K., I.. XX.XX.XXXX, obe bytom v B., Z. X, obe zast. Rubikon Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Baštová 343/5, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 52.230,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkýň proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. marca 2020 č.k. 6Csp/72/2018-247 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkýň, ktorou sa tieto domáhali, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 33.083,56 eur, žalobkyni 2/ sumu 16.597,- eur, a náhradu trov (skoršieho) súdneho konania vo výške 2.550,19 eur ako i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 52.230,75 eur od 2.7.2017 do zaplatenia žalobkyni 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Súčasne žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2/Vychádzal zo zistenia, že dňa 21.6.2006 došlo k poisťnej udalosti - pri dopravnej nehode zavinennej V. N. pod vplyvom alkoholu, na ceste medzi obcami O. F. M., bol usmrtený manžel žalobkyne 1/ a otec žalobkyne 2/ W. K.. Skorším rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 6 C 70/2008-180 zo dňa 23.10.2014 bola žalovanému V. N. uložená povinnosť zaplatiť (i) žalobkyni 1/ sumu vo výške 33.193,92 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, (ii) žalobkyni 2/ sumu vo výške 16.597,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, (iii) žalobkyni 1/ sumu vo výške 663,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 17.8.2013 do zaplatenia titulom náhrady škody (za pomník); to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, (iv) vo zvyšku súd žalobu zamietol, s tým, že (v) o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo vyhovujúcej časti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 274/2015-230 zo dňa 13.12.2016 dňa 22.2.2017; v zamietajúcej časti a v časti trov nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.11.2014. Uznesením Okresného súdu Pezinok č. k. 6C 70/2008-242 zo dňa 10.5.2018 tento rozhodol o výške náhrady trov vyššie uvedeného konania, ktorá predstavuje sumu 2.550,19 eur, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyniam 1/ a 2/, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

3/Motorové vozidlo V. N. EČ: B. nemalo v čase vzniku škody dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla. Na základe poverenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov bola v zmysle § 24 ods. 9 zákona o PZP úhradou nárokov žalobkýň poverená žalovaná, ktorá vysporiadala uplatnené nároky náhrady škody nasledovne: dňa 24.1.2007 poukázala náhradu 2.429,79 eur (náhrada za poškodené mot. vozidlo), dňa 6.2.2007 poukázala náhradu 723,56 eur (pohrebné náklady), a dňa 9.4.2008 poukázala náhradu vo výške 663,88 eur (za pomník v zmysle výroku č. 3 skoršieho rozsudku). Nároky žalobkyne 1/ a 2/ v zmysle výroku (i) (suma 33.193,92 eur) a

výroku (ii) (suma 16.587,- eur) boli priamo v súlade s § 15 zákona o PZP uplatnené vo vzťahu k žalovanej po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, t. j. keď bola výška priznaného nároku zrejme, a to dňa 16.6.2017. V reakcii na uplatnenie nárokov žalobkyní však žalovaná v zmysle písomného oznámenia zo dňa 27.6.2017 likvidáciu poistnej udalosti ukončila bez úhrady zvyšných nárokov žalobkyní vyplývajúcich z rozsudku, odmietla poskytnúť žalobkyniam 1/ a 2/ nemajetkovú ujmu priznanú rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 6 C 70/2008 dôvodiac, že nemajetková ujma nespadá do rozsahu krytia poistného plnenia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.. Zvyšok nároku žalobkyní teda tieto uplatnili žalobou zo dňa 19.6.2018 v tomto konaní voči žalovanej.

4/Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť, uviedla, že napriek tomu, že žalobkyne 1/ a 2/ v žalobe poukazujú na to, že žalovaná bola Slovenskou kanceláriou poisťovateľov poverená podľa § 24 ods. 9 zákona o PZP na úhradu nárokov, nároky na podklade rozhodnutí Okresného súdu Pezinok sp. zn. 6 C 70/2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 274/2015, žalobou neuplatňuje voči nositeľovi hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), ktorý má v spore pasívnu legitimáciu a to Kancelárii, ale ich uplatňuje voči účastníkovi - Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., ktorá nie je v spore pasívne legitimovaná.

5/Žalobkyne poukazovali na Oznámenie o poverení zo dňa 6.11.2006, predmetom ktorého je „došetrenie škodovej udalosti a vysporiadanie oprávnených nárokov poškodeného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti“, zároveň je však predmetom poverenia aj „výkon pôsobnosti všetkých potrebných úkonov na prešetrenie a likvidáciu poistnej udalosti v mene Slovenskej kancelárie poisťovateľov a vysporiadaním náhrady škody“. Uviedli, že žalovaná disponovala generálnym poverením Slovenskej kancelárie poisťovateľov, pričom žalovaná bola v zmysle udeleného poverenia povinná nielen prešetriť poistnú udalosť, ale aj vykonať likvidáciu poistnej udalosti a vysporiadať nároky poškodených, a teda podľa názoru žalobkyní žalovaná je v spore pasívne legitimovaná.

6/V konaní tak bolo sporné najmä právne posúdenie otázky pasívnej vecnej legitimácie žalovanej.

7/Súd prvej inštancie názor žalobkyní 1/ a 2/ ohľadom toho, že žalovaná tým, že disponovala poverením na došetrenie a vysporiadanie ich oprávnených nárokov z poistnej udalosti, je nositeľkou pasívnej legitimácie v spore, nepovažoval za správny. V tejto súvislosti poukázal na § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, v zmysle ktorého Slovenská kancelária poisťovateľov poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti a taktiež na § 24 ods. 9 zákona o PZP, v zmysle ktorého kancelária môže na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa odsekov 2, 7 a 8 v mene a na účet kancelárie. V danom prípade bola škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, a teda v zmysle citovaných ustanovení zákona o PZP nositeľom hmotnoprávnej povinnosti na výplatu poistného plnenia je Slovenská kancelária poisťovateľov, nie však žalovaná, ktorá bola len poverená výkonom pôsobnosti kancelárie na došetrenie a vysporiadanie nárokov z poistnej udalosti. Poverenie predstavuje vnútorný vzťah Slovenskej kancelárie poisťovateľov a žalovanej ako jej členkou, ktoré však nemôže zakladať pasívnu vecnú legitimáciu, ktorá predstavuje stav vyplývajúci z hmotného práva.

8/Vzhľadom na vznesenú námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná nie je v spore pasívne vecne legitimovaná, preto žalobu zamietol.

9/O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP.

10/Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobkyne namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázali na skutočnosť, že po tom, čo bola V. N. právoplatne uložená povinnosť náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyniam, tento povinnosť nespĺnil riadne a včas, žalobkyne sa so svojimi nárokmi obrátili na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov (SKP), ktorá poverila výkonom likvidácie škody a všetkých potrebných úkonov v súvislosti s likvidáciou poistnej udalosti žalovanú. Žalovaná čiastočne vysporiadala nároky z predmetnej poistnej udalosti v roku 2007 a 2008, nároky predstavujúce náhradu nemajetkovej ujmy však odmietla vysporiadať s odôvodnením, že žalovanej nevyplýva takáto povinnosť z platnej legislatívy. Žalovaná však nekonala na pokyn SKP, ale o zamietnutí nároku rozhodla na základe vlastného uváženia, hoci podľa poverenia SKP mala vysporiadať všetky oprávnené nároky. Žalovaná tak svojím konaním prekročila rámec udeleného poverenia, dostala sa do takzvaného excesu, nebola poverená a oprávnená podávať právny výklad platného práva, poverená bola zlikvidovať uplatnené nároky v zmysle platného práva. Prekročením poverenia konať v mene a na účet SKP tak vzniká priamy zodpovednostný vzťah - zodpovednosť

za škodu spôsobenú iným porušením právnej povinnosti medzi žalovanou a poškodenými takýmto konaním, teda žalobkyňami. Súd prvej inštancie priamy zodpovednostný vzťah medzi žalovanou a žalobkyňami, vzniknutý prekročením rozsahu poverenia žalovanej zlikvidovať poisťnú udalosť a vysporiadať nároky vôbec neskúmal, v uvedenom zodpovednostnom vzťahu súd nevyhodnocoval pasívnu legitímáciu žalovanej, žalobu tak zamietol na základe nesprávnych skutkových zistení.

S otázkou právneho excesu žalovanej pri likvidácii poisťnej udalosti a skúmaním následne pasívnej legitímácie žalovanej v zodpovednostnom vzťahu sa tak súd prvej inštancie v rozsudku nevysporiadal a dokonca ho ani nespomína. Žalovaná mala riadne vysporiadať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy tak, ako jej bol preukázaný v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Pezinok a udeleného poverenia SKP. Žalovaná túto právnu povinnosť nespĺnila a tak v zmysle § 420 OZ zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, pričom v zmysle § 442 OZ uhrádza sa ušlá škoda a to čo ušlo poškodeným. V tomto prípade je to náhrada nemajetkovej ujmy v zmysle petitu žaloby. Náhrada nárokov poškodeného je povinnosťou poisťovateľa a súčasne právom poškodeného, v súlade s § 4 ods. 2 zákona o PZP a rovnako v súlade s § 797 ods. 2 OZ v prípade vzniku poisťnej udalosti. Nie je povinnosťou poškodených zvlášť nahlasovať rôznym subjektom jednotlivé nároky spojené so vznikom poisťnej udalosti, ktorá bola v roku 2006 nahlásená SKP a následne si uplatňovať rôzne individuálne nároky aj na SKP, keď už bola likvidáciou poisťnej udalosti poverená žalovaná. Uvedená povinnosť nijako nevyplýva z platných právnych predpisov, naopak povinnosť poisťovateľa plniť, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť, priamo vyplýva z definovaných ustanovení zákona o PZP ako aj OZ. Žalovaná nemá právo prenášať zodpovednosť za usporiadanie vzájomných vzťahov poisťovateľov (SKP vs. žalovaná) na poškodeného, ktorému vzájomná záväzkovo právna úprava pomerov, či obsah udelených poverení nie je známy. Žalovaná teda disponovala platným a riadnym poverením na prešetrovanie poisťnej udalosti, jej likvidáciu a náhradu príslušných nárokov, mala k dispozícii všetky informácie o vzniknutých nárokoch a bola na základe zákona a udeleného poverenia nositeľom povinnosti vysporiadať nároky spojené so vznikom poisťnej udalosti. Individuálne sa však rozhodla časť uplatnených nárokov nevysporiadať, na čo nemala mandát, keď oprávnenie na takýto postup v rozpore s platným právom v priebehu konania nepredložila. Súd prvej inštancie tak vec nesprávne právne posúdil, keď zodpovednosťou žalovanej za porušenie právnej povinnosti, ktorého sa dopustila vlastným rozhodnutím, vôbec neskúmal. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolateľky navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe žalobkyň v celosti vyhovel.

11/Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyň sa s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnila a navrhla ho potvrdiť. Pokiaľ Slovenská kancelária poisťovateľov poverila žalovanú došetrovaním a vysporiadaním oprávnených nárokov v zmysle ustanovenia § 24 ods. 9 zákona o PZP, toto nemôže znamenať zmenu pasívnej legitímácie SKP na žalovanú. Medzi žalobkyňami a žalovanou nemohol vzniknúť priamy zodpovednostný vzťah, nakoľko žalovaná udalosť likvidovala na základe udeleného poverenia v mene a na účet SKP, teda konala za SKP. Skutočnosť, že udalosť evidovala pod svojím číslom a vyjadrovala sa k veci, ešte neznamená, že postupovala svojvoľne, v rozpore so stanoviskom kancelárie. Pasívna legitímácia v spore o plnenie z garančného fondu vyplýva priamo zo zákona o PZP - ust. § 24 ods. 9. Aj keď žalovaná bola poverená likvidáciou a vysporiadaním oprávnených nárokov, predmetným poverením nemohlo dôjsť k zmene subjektu, ktorý má poskytovať prípadné plnenie z garančného fondu. Poverenie nezakladalo žalobkyňám právo uplatniť si nezlikvidovali nároky cestou súdu voči žalovanej, nositeľom hmotného práva, respektíve povinnosti vo vzťahu ku garančnému fondu je stále SKP. Žalovaná nakoniec záver o neuhradení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy prijala po komunikácii s SKP. Skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyň v tom, že žalovaná je v spore pasívne legitímovaná neznamená, že súd vec nesprávne právne posúdil, namietanú nesprávnosť právneho posúdenia považuje žalovaná za subjektívny názor žalobkyň.

12/Žalobkyne v odvolacej replike zopakovali, že zamietavý postoj k úhrade poisťného plnenia vyjadrila priamo žalovaná a nie SKP, pričom žalovaná sa v oznámení o zamietnutí plnenia odvoláva na poverenie vydané SKP, ktoré však bolo udelené práve na likvidáciu poisťnej udalosti v mene SKP, nie na zamietnutie poisťného plnenia. Žalovaná preto prekročila rozsah udeleného poverenia keď sa svojvoľne rozhodla niektoré nároky neuhradiť. Bola pritom poverená likvidáciou a vysporiadaním oprávnených nárokov (s akcentom na ich „oprávnenosť“), ohľadom ktorej oprávnenosti žalobkyne poukázali na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci N. K., ďalej vo veci C-277/1, nálezov Ústavného súdu SR (US 695/2017 a US 847/2016), ako aj rozsudok NS SR z 31.07.2017, sp. zn. 6M-Cdo 1/2016, resp. viaceré iné rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré všetky potvrdzujú oprávnenosť nárokov žalobkyň.

13/Žalovaná v odvolacej duplike konštatovala, že nedostatok pasívnej legitímácie v spore, kde nositeľom hmotného práva či povinnosti vo vzťahu k plneniu z garančného fondu je Slovenská kancelária poisťovateľov, nemožno podľa žalovanej považovať za účelovú obranu. Žalovaná konala pri likvidácii

poistnej udalosti za SKP, v jej mene a na jej účet, každé konanie žalovanej je preto nutné považovať z právneho hľadiska za konanie SKP a nie vlastné konanie žalovanej, ako to prezentuje žalujúca strana (nejde o vlastné postoje a vlastné právne názory žalovanej). Napriek uvedenému žalovaná zopakovala, že sa od rozsahu poverenia neodklonila, vznesené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy likvidovala plne v súlade s právnym názorom Slovenskej kancelárie poisťovateľov.

14//Odvolaací súd prejednal odvolanie žalobkyní v rozsahu a z dôvodov nimi vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že toto dôvodné nie je.

15/Skutočnosť, že žalobca alebo žalovaný sú nositeľmi tvrdených oprávnení alebo povinností, vyplývajúcich z hmotného práva, je otázkou tzv. vecnej legitímácie (aktívnej či pasívnej). Vecnú legitímáciu účastníka/strany konania (či už aktívnu na strane žalobcu alebo pasívnu na strane žalovanej) určujú práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva, o ktorých súd účastníkov konania nepoučuje. Vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

16/V súdnej veci nebolo sporné, že dňa 21.6.2006 došlo k poistnej udalosti - pri dopravnej nehode zavinennej V. N. pod vplyvom alkoholu, na ceste medzi obcami O. F. M., bol usmrtený manžel žalobkyne 1/ a otec žalobkyne 2/ W. K.. Skorším rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 6 C 70/2008-180 zo dňa 23.10.2014 bola žalovanému V. N. (okrem iného) uložená i povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu vo výške 33.193,92 eur a žalobkyni 2/ sumu vo výške 16.597,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo vyhovujúcej časti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 274/2015-230 zo dňa 13.12.2016 dňa 22.2.2017. Motorové vozidlo V. N. EČ: B. nemalo v čase vzniku škody dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe poverenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov bola v zmysle § 24 ods. 9 zákona o PZP úhradou nárokov žalobkyní poverená žalovaná, ktorá skôr vysporiadala niektoré uplatnené nároky náhrady škody. Nároky žalobkyne 1/ a 2/ týkajúce sa náhrady nemajetkovej ujmy boli priamo v súlade s § 15 zákona o PZP uplatnené vo vzťahu k žalovanej po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, t. j. keď bola výška priznaného nároku zrejmalá, a to dňa 16.6.2017. V reakcii na uplatnenie nárokov žalobkyní však žalovaná v zmysle písomného oznámenia zo dňa 27.6.2017 likvidáciu poistnej udalosti ukončila bez úhrady zvyšných nárokov žalobkyní vyplývajúcich z rozsudku, odmietla poskytnúť žalobkyniam 1/ a 2/ nemajetkovú ujmu priznanú rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 6C 70/2008-180 dôvodiac, že nemajetková ujma nespadá do rozsahu krytia poistného plnenia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.. Zvyšok nároku žalobkyní teda tieto uplatnili žalobou zo dňa 19.6.2018 v tomto konaní, a to voči žalovanej.

17/Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. kancelária (SKP) poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

18/Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z. poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

19/ Podľa § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z.z. kancelária môže na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa odsekov 2, 7 a 8 v mene a na účet kancelárie.

20/Z vyššie citovaných ustanovení zákona o PZP povinnosť poskytnutia poistného plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, z poistného garančného fondu, má výlučne Slovenská kancelária poisťovateľov, len voči ktorej má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody, a to za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Nositeľom tejto subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia) je tak bezsporu Slovenská kancelária poisťovateľov, na čom nič nemení ani možnosť kancelárie poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti (aj) podľa odseku 2, keď poverený člen kancelárie (v danom prípade Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.) vykonáva pôsobnosť Slovenskej kancelárie poisťovateľov v mene a na jej účet.

21/Tvrdenie žalobkyní, že žalovaná nekonala v zmysle poverenia SKP, ale o zamietnutí nároku rozhodla na základe vlastného uváženia, hoci podľa poverenia SKP mala vysporiadať všetky oprávnené nároky, svojím konaním tak prekročila rámec udeleného poverenia, čím došlo k tzv. excesu na jej strane, a prekročením poverenia konať v mene a na účet SKP tak vzniká priamy zodpovednostný vzťah - zodpovednosť za škodu spôsobenú iným porušením právnej povinnosti medzi žalovanou a poškodenými žalobcami, žaloba neobsahuje. Takéto tvrdenie neobsahuje ani replika žalobkyní v reakcii na vyjadrenie žalovanej k žalobe, kde táto namietla nedostatok svojej vecnej pasívnej legitímácie. Prvýkrát sa takéto tvrdenie objavilo až v prednese zástupcu žalobkyní na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 3.

marca 2020 (č.l. 221 spisu). Hoci v zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, žalobkyne žalobu nezmenili a súd prvej inštancie o pripustení zmeny nerozhodoval (§ 139 CSP). Odvolací súd k tomuto dodáva, že ust. § 143 CSP upravuje tiež situáciu, keď súd zmenu žaloby nepripustí, a to v prípade, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Ako konštatuje stabilná judikatúra, úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Výsledky doterajšieho konania nebudú môcť byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe vtedy, ak by si žalobca uplatnil napríklad nový (iný) nárok, kedy výsledky doterajšieho konania by tak boli zbytočné a v podstate zmarené.

22/Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa celkom stotožňuje s názorom žalovanej, že medzi žalobkyňami a žalovanou nemohol vzniknúť priamy zodpovednostný vzťah, nakoľko žalovaná udalosť likvidovala na základe udeleného poverenia v mene a na účet SKP, teda konala za SKP, pričom svojím konaním neprekročila rámec udeleného poverenia. Skutočnosť, že udalosť evidovala pod svojim číslom a vyjadrovala sa k veci, ešte neznamená, že postupovala svojvoľne, v rozpore so stanoviskom kancelárie. Pasívna legitímácia v spore o plnenie z garančného fondu vyplýva priamo zo zákona o PZP - ust. § 24 ods. 9. Aj keď žalovaná bola poverená likvidáciou a vysporiadaním oprávnených nárokov, predmetným poverením nemohlo dôjsť k zmene subjektu, ktorý má poskytovať prípadné plnenie z garančného fondu. Poverenie nezakladalo žalobkyňiam právo uplatniť si nezlikvidované nároky cestou súdu voči žalovanej, nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vo vzťahu ku garančnému fondu je stále Slovenská kancelária poisťovateľov.

23/Odvolací súd mal potom po preskúmaní veci za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolaciemu súdu potom neostalo, než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, z hľadiska jeho vecnej správnosti, potvrdiť, podľa § 387 ods. 1 CSP.

24/Žalovanej, ktorá v odvolacom konaní dosiahla plný úspech, nepriznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď z obsahu spisu vyplýva, že žalovanej nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania a bolo by celkom nevhodné, aby súd priznal tejto nárok na náhradu trov a následne súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP určil samostatným uznesením výšku nároku v rozsahu 0,- €.

25/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).